

faae Indflydelse paa, at vi ved senere Valg kunde faae Folk til at være mere varksomme i faa Henseende. Hvad selve det foreliggende Tilfælde angaar, da har det interesseret mig at høre den foresaldne Debat. I samme Dieblit som ærede Medlemmer, der anbefale Valgets Godkjendelse strax, besyldte Andre for løse og letfindige Klager, udtale de disse Besyldninger med saadanne Udtryk, som, hvis de nu ved en Undersøgelse maatte vise sig at være ubegrundede, vilde føre de Besyldninger, de have reist mod disse Klager, tilbage paa dem selv. Det er interessant at lægge Mærke til, hvor enig man strax kan være om, at, naar denne eller hin har skrevet dette, saa maa det endelig være rigtigt, og naar disse eller hine have skrevet det, saa er det ikke rigtigt. De Herrer have ikke fremsført reelle Grunde for, at det er usforsvarlige, usforstammede, løse og letfindige Klagemaal, der her er kommet frem, tværtimod, Hovedklagepunktet, som er fremsført først i Klagen, er af selve Valgbestyrelsen anerkjendt for at være rigtigt. Dette gaar de Herrer bort fra i deres Angreb mod de 16 Mænd, hvis Hæderlighed Ingen har Grund til at tvivle om, saalænge ikke det Modsatte er bevist; men de Herrer see bort fra og glemme, at det Klagepunkt, som er sat i Spidsen for Andragendet, er anerkjendt af selve Valgbestyrelsen, og desuagtet sige de ærede Kalere, at de ere usforsvarlige, usforstammede, løse og letfindige Klagemaal. Denne Fremgangsmaade tror jeg ikke er forsvarlig, og jeg tror, vi ere berettigede til her at hævde, at vi ogsaa skulle værne om Klagerens Ære, naar de komme ind til Folkethinget. Der kan forhandles og tvistes om, hvorvidt de Klager, der ere fremsførte, have en saadan reel Gyldighed, som Klagerne selv have tillagt dem, eller de ikke have det, og man kan ogsaa mene, at Klagerne have lagt meget Mære ind i Klagen, end der reelt kan lægges ind i den; men at nægte Klagerens Berettigelse eller Sandhed, naar Valgbestyrelsen selv erkjender den for at være rigtig, er mig aldeles usforstaaeligt. Hermed komme vi til det Punkt, som de ærede Medlemmer mene, og det er § 42 og den Udlæggelse, vi hørte af den ærede Minister. Her er jeg imidlertid ikke saa heldig at kunne slutte mig til hans Fortolkning, saaledes som Tilfældet er med Hensyn til §§ 14 og 21. Det, der er sket i Aalborg, og som angives saaledes, er i Virkeligheden, at i Stedet for at sige: Er der Ingen tilstede, som endnu vil deltagende i Valghandlingen, saa vil denne blive sluttet, siger Valgbestyrelsens Formand: Jeg udsætter at sige dette et Kvartér, jeg giver en Stilstand af et Kvartér, og, naar denne Tid er gaet, kunne vi slutte Valghandlingen. Jeg indrømmer, at naar de 15 Minuter vare forløbne, og der da endnu var Nogle, som vilde afgive deres Stemme, saa burde de ikke nægtes at afstemme, thi det vilde være at handle aldeles vilkaarligt; men netop

derfor viste det sig ogsaa, at han gav en Stilstand af et Kvartér. Nu staar der f. Ex. 10 Vælgere og sige: Ja, vi ville nok stemme, men dersom den første af os først begynder at afgive sin Stemme til Protokollen, naar 14 Minutter ere gaede, kunne vi forlænge Kvartéret med endnu 10 Minutter eller et Kvartér, og imidlertid kunne de naae fra den Gade til dette Hus. Jeg siger derfor, at de i Kraft af den Beslutning, Formanden havde taget om at give denne Aabensstilstand paa et Kvartér, kunde paa denne Maade faae dette Kvartér forlænget til en halv Time eller maaske endnu længere, for at de kunde foretage deres Bevægelser, forsaavidt de havde Saadant i Sinde. Nu vil jeg villig indrømme, at dette Klagepunkt ikke for mig vilde have en saadan Betydning, at jeg skulde være med til at nægte dette Valgs Godkjendelse strax, dersom der f. Ex. havde været 1500 Stemmers Forskjel mellem den faldne og den valgte Kandidat, som Tilfældet har været et Sted oppe i Sylland; men, mine Herrer, der var kun en Forskjel af 9 Stemmer, og det forekommer mig, at man ikke har betonet dette stærkt nok. Vi, som kjende de faktiske Forhold fra Valgene paa forskjellige Steder, vide, hvilke Planer der i denne Henseende kunne lægges og udføres, og jeg tør derfor hævde, indtil jeg bliver bedre oplyst, at det er meget sandsynligt, at denne Aabensstilstand paa et Kvartér, der blev til 25 Minutter, har været fuldkommen tilstrækkelig til at skaffe 9 Stemmer tilveie. Jeg kommer saaledes til at hævde, at de Besyldninger, der ere reiste imod Klagerne, ere ubegrundede, fornemmelig for det første Hovedpunkts Vedkommende, fordi dets Sandhed er anerkjendt, og dets Betydning navnlig i dette Tilfælde ikke kan bortvistes; men er det nu saa, da forekommer det mig, at lige som vi maa give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casé) Ret i, at vi maa værne om Valgbestyrelsens Ære, saaledes maa vi ogsaa værne om Klagerens Ære; men den bedste Maade, hvorpaa begge Dele kan ske, er ved at lade Sagen undersøge; thi dersom vi nu begrave den med en Afstemning her i Salen, er der da værnet om Valgbestyrelsens Ære? nei, saa faae vi ikke de Undersøgelser frem, som ere nødvendige for at Valgbestyrelsen kan staa reen lige over for de Besyldninger, der ere reiste imod den, og paa den anden Side have vi værnet om Klagerens Ære, naar vi gaa fra en Debat, hvor der er udfastet saadanne Ytringer imod dem, uagtet de kunne have haft en god Hensigt, og som maaske have Sandhed og Ret paa deres Side? Efterat disse Besyldninger mod Klagerne her ere fremsførte og fremsførte paa den Maade, som sket er, da vil det eneste fornuftige Resultat af denne Debat efter min Overbevisning være, at lade denne Sag gaa til en Undersøgelse; thi vi kunne ikke saa værnet om begge Parterens Ære paa anden Maade, hvortil kommer, at vi ogsaa skulle vogte os for